

Dz.U. 2010 Nr 127 poz. 857

Opracowano na podstawie t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1463.

U S T A W A

z dnia 25 czerwca 2010 r.

o sporcie**Rozdział 1****Przepisy ogólne**

Art. 1. Ustawa określa zasady uprawiania i organizowania sportu.

Art. 2. 1. Sportem są wszelkie formy aktywności fizycznej, które przez uczestnictwo doraźne lub zorganizowane wpływają na wypracowanie lub poprawienie kondycji fizycznej i psychicznej, rozwój stosunków społecznych lub osiągnięcie wyników sportowych na wszelkich poziomach.

2. Sport wraz z wychowaniem fizycznym i rehabilitacją ruchową składają się na kulturę fizyczną.

Rozdział 2**Kluby sportowe i związki sportowe**

Art. 3. 1. Działalność sportowa jest prowadzona w szczególności w formie klubu sportowego.

2. Klub sportowy działa jako osoba prawna.

Art. 4. 1. Szczególnym rodzajem klubu sportowego jest uczniowski klub sportowy.

2. Uczniowski klub sportowy działa na zasadach przewidzianych w przepisach ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2017 r. poz. 210), z wyłączeniem przepisów dotyczących rejestracji.

3. Członkami uczniowskiego klubu sportowego mogą być w szczególności uczniowie, rodzice i nauczyciele.

4. Uczniowski klub sportowy podlega wpisowi do ewidencji prowadzonej przez starostę właściwego ze względu na siedzibę klubu. Wpisu i wykreślenia wpisu z ewidencji dokonuje się na podstawie wniosku. Wpis, odmowa wpisu do ewidencji i wykreślenie wpisu z ewidencji następuje w drodze decyzji.

5. Do wniosku o wpis do ewidencji, o którym mowa w ust. 4, dołącza się:

- 1) statut;
- 2) listę założycieli, zawierającą ich imiona i nazwiska, daty i miejsca urodzenia, miejsca zamieszkania oraz własnoręczne podpisy;
- 3) informację o adresie siedziby klubu sportowego.

6. Uczniowski klub sportowy uzyskuje osobowość prawną z chwilą wpisania do ewidencji, o której mowa w ust. 4.

7. Przepisy ust. 2 i 4–6 stosuje się odpowiednio do innych niż uczniowskie klubów sportowych działających w formie stowarzyszenia, których statuty nie przewidują prowadzenia działalności gospodarczej.

8. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia ewidencji uczniowskich klubów sportowych i klubów sportowych, o których mowa w ust. 7, oraz dane podlegające wpisowi do ewidencji, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia jednolitego sposobu prowadzenia ewidencji.

Art. 5. Klub sportowy może ustanawiać i finansować okresowe stypendia sportowe dla zawodników.

Art. 6. 1. Kluby sportowe, w liczbie co najmniej 3, mogą tworzyć związki sportowe.

2. Związek sportowy działa w formie stowarzyszenia lub związku stowarzyszeń.

Rozdział 3

Polski związek sportowy

Art. 7. 1. W celu organizowania i prowadzenia współzawodnictwa w danym sporcie może być utworzony polski związek sportowy.

2. Utworzenie polskiego związku sportowego przez związek sportowy wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw kultury fizycznej.

3. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do polskiego związku sportowego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach.

Art. 8. 1. Członkiem polskiego związku sportowego może być klub sportowy, związek sportowy oraz inna osoba prawna, której statut, umowa albo akt założycielski przewiduje prowadzenie działalności w danym sporcie.

2. Klub sportowy będący członkiem polskiego związku sportowego uczestniczy we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez ten związek.

Art. 9. 1. Kadencja władz polskiego związku sportowego nie może być dłuższa niż 4 lata.

2. Funkcję prezesa zarządu polskiego związku sportowego można pełnić nie dłużej niż przez 2 następujące po sobie kadencje.

3. Członek zarządu polskiego związku sportowego nie może:

- 1) łączyć tej funkcji z funkcją w innych władzach tego związku, z wyjątkiem pełnienia funkcji delegata na walne zebranie członków albo delegatów polskiego związku sportowego zwołane dla wyboru władz tego związku;
- 2) być osobą prowadzącą działalność gospodarczą związaną z realizacją przez ten związek jego zadań statutowych;
- 2a) posiadać w spółkach prawa handlowego prowadzących działalność gospodarczą związaną z realizacją przez ten związek jego zadań statutowych więcej niż 10% akcji lub udziałów przedstawiających więcej niż 10% kapitału zakładowego – w każdej z tych spółek;
- 2b) być współnikiem spółki osobowej prawa handlowego prowadzącej działalność gospodarczą związaną z realizacją przez ten związek jego zadań statutowych;
- 3) być osobą, która była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe ścigane z oskarżenia publicznego.

4. Jeżeli osoba obejmująca funkcję członka zarządu polskiego związku sportowego w dniu wyboru prowadzi działalność gospodarczą, o której mowa w ust. 3 pkt 2, posiada akcje lub udziały, o których mowa w ust. 3 pkt 2a, lub jest współnikiem spółki osobowej prawa handlowego, o której mowa w ust. 3 pkt 2b, jest obowiązana w ciągu 30 dni od dnia objęcia funkcji zaprzestać prowadzenia działalności gospodarczej, zbyć akcje lub udziały lub wystąpić ze spółki.

5. W przypadku niewypełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 4, walne zgromadzenie członków albo delegatów polskiego związku sportowego odwołuje członka zarządu polskiego związku sportowego niezwłocznie, nie później niż przed upływem 3 miesięcy od bezskutecznego upływu terminu, o którym mowa w ust. 4.

6. Roczne sprawozdanie finansowe polskiego związku sportowego podlega badaniu przez biegłego rewidenta.

7. Walne zgromadzenie członków albo delegatów polskiego związku sportowego corocznie rozpatruje i zatwierdza sporządzone przez zarząd sprawozdanie

z działalności polskiego związku sportowego oraz roczne sprawozdanie finansowe, po jego zbadaniu przez biegłego rewidenta.

8. Po rozpatrzeniu i zatwierdzeniu przez walne zgromadzenia członków albo delegatów polskiego związku sportowego sporządzonego przez zarząd sprawozdania z działalności polskiego związku sportowego oraz rocznego sprawozdania finansowego po jego zbadaniu przez biegłego rewidenta polski związek sportowy ma obowiązek przesłać w nieprzekraczalnym terminie 30 dni do ministra właściwego do spraw kultury fizycznej celem publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej.

Art. 10. Osoba fizyczna lub osoba prawna będąca członkiem lub posiadająca udziały albo akcje w klubie sportowym będącym członkiem polskiego związku sportowego nie może być członkiem lub posiadać udziałów albo akcji lub być członkiem organów lub władz innego klubu sportowego uczestniczącego we współzawodnictwie sportowym w tym samym sporcie.

Art. 11. 1. Wniosek o wyrażenie zgody na utworzenie polskiego związku sportowego składa się do ministra właściwego do spraw kultury fizycznej.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca dołącza:

- 1) projekt statutu polskiego związku sportowego;
- 2) (uchylony)
- 3) szczegółowy opis sportu, w którym zamierza organizować i prowadzić współzawodnictwo, wraz z dokładną informacją o warunkach jego uprawiania oraz regułach i systemie współzawodnictwa w tym sporcie;
- 4) zaświadczenie o przynależności do międzynarodowej federacji sportowej działającej w sporcie olimpijskim lub paraolimpijskim lub innej uznanej przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski.

3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej odmawia wyrażenia zgody na utworzenie polskiego związku sportowego, jeżeli wnioskodawca nie przedłoży dokumentów, o których mowa w ust. 2, albo jeżeli postanowienia projektu statutu są niezgodne z przepisami prawa, w szczególności naruszają wymagania określone w ustawie.

4. Polski związek sportowy działa w jednym sporcie, chyba że minister właściwy do spraw kultury fizycznej wyrazi zgodę na działanie polskiego związku sportowego w więcej niż jednym sporcie.

5. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej prowadzi wykaz polskich związków sportowych. Wykaz jest ogłaszany na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw kultury fizycznej.

6. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej może wyrazić zgodę na utworzenie polskiego związku sportowego w przypadku, gdy wniosek nie zawiera zaświadczenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, jeżeli dotyczy on sportu osób niepełnosprawnych.

7. Wyrażenie zgody oraz odmowa wyrażenia zgody na utworzenie polskiego związku sportowego następuje w drodze decyzji.

Art. 12. 1. Polski związek sportowy podlega wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego.

2. Polski związek sportowy uzyskuje osobowość prawną z chwilą wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego.

3. Do wniosku o wpis polskiego związku sportowego do Krajowego Rejestru Sądowego należy dołączyć zgodę ministra właściwego do spraw kultury fizycznej na utworzenie polskiego związku sportowego.

Art. 12a. 1. Polski związek sportowy jest obowiązany należeć do właściwej międzynarodowej federacji sportowej działającej w sporcie olimpijskim lub paraolimpijskim lub innej uznanej przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy polskiego związku sportowego działającego w sporcie osób niepełnosprawnych, który uzyskał zgodę, o której mowa w art. 11 ust. 6.

Art. 12b. 1. Polski związek sportowy, który nie należy do właściwej międzynarodowej federacji sportowej działającej w sporcie olimpijskim lub paraolimpijskim lub innej uznanej przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski, staje się związkiem sportowym działającym w formie związku stowarzyszeń z dniem, w którym decyzja, o której mowa w ust. 2, stała się prawomocna.

2. Stwierdzenie braku przynależności do właściwej międzynarodowej federacji sportowej działającej w sporcie olimpijskim lub paraolimpijskim lub innej uznanej przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski następuje w drodze decyzji ministra właściwego do spraw kultury fizycznej.

3. O wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 2, oraz o dniu, w którym ta decyzja stała się prawomocna, minister właściwy do spraw kultury fizycznej zawiadamia właściwy sąd rejestrowy.

4. Polskie związki sportowe, które na podstawie ust. 1 stały się związkami sportowymi działającymi w formie związku stowarzyszeń, dostosowują swoją działalność do zmienionej formy, w szczególności statuty oraz regulaminy w terminie 6 miesięcy od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 2, stała się prawomocna.

Art. 13. 1. Polski związek sportowy ma wyłączne prawo do:

- 1) organizowania i prowadzenia współzawodnictwa sportowego o tytuł Mistrza Polski oraz o Puchar Polski w danym sporcie;
- 2) ustanawiania i realizacji reguł sportowych, organizacyjnych i dyscyplinarnych we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez związek, z wyjątkiem reguł dyscyplinarnych dotyczących dopingu w sporcie;
- 3) powołania kadry narodowej oraz przygotowania jej do igrzysk olimpijskich, igrzysk paraolimpijskich, igrzysk głuchych, mistrzostw świata lub mistrzostw Europy;
- 4) reprezentowania tego sportu w międzynarodowych organizacjach sportowych.

2. Polski związek sportowy, Polski Komitet Olimpijski i Polski Komitet Paraolimpijski umieszczają, odpowiednio, na stroju reprezentacji kraju, na stroju reprezentacji olimpijskiej oraz na stroju reprezentacji paraolimpijskiej godło Rzeczypospolitej Polskiej, chyba że przepisy międzynarodowej organizacji sportowej działającej w danym sporcie, do której należy polski związek sportowy, przepisy Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego lub przepisy Międzynarodowego Komitetu Paraolimpijskiego stanowią inaczej.

3. (uchylony)

4. Polski związek sportowy, Polski Komitet Olimpijski i Polski Komitet Paraolimpijski mają prawo do wykorzystania do swoich celów gospodarczych przedmiotów będących odwzorowaniem, odpowiednio, stroju reprezentacji kraju, stroju reprezentacji olimpijskiej lub stroju reprezentacji paraolimpijskiej, w zakresie wyznaczonym przez przepisy polskiego związku sportowego, przepisy międzynarodowej organizacji sportowej działającej w danym sporcie, do której należy polski związek sportowy, przepisy Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego lub przepisy Międzynarodowego Komitetu Paraolimpijskiego.

5. Polski związek sportowy uznaje i respektuje reguły, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 21 kwietnia 2017 r. o zwalczaniu dopingu w sporcie (Dz. U. poz. 1051). Polska Agencja Antydopingowa ma wyłączne prawo do realizacji tych reguł.

Art. 14. 1. Członek kadry narodowej udostępnia, na zasadach wyłączności, swój wizerunek w stroju reprezentacji kraju polskiemu związkowi sportowemu, który jest uprawniony do wykorzystania tego wizerunku do swoich celów gospodarczych w zakresie wyznaczonym przez przepisy tego związku lub międzynarodowej organizacji sportowej działającej w danym sporcie.

2. Członek reprezentacji olimpijskiej udostępnia, na zasadach wyłączności, z chwilą powołania do reprezentacji olimpijskiej, swój wizerunek w stroju reprezentacji olimpijskiej Polskemu Komitetowi Olimpijskiemu, który jest uprawniony do wykorzystania tego wizerunku do swoich celów gospodarczych w zakresie wyznaczonym przez swoje przepisy lub przepisy Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego.

3. Zawodnik przed zakwalifikowaniem do kadry narodowej lub reprezentacji olimpijskiej wyraża zgodę na rozpowszechnianie swojego wizerunku w stroju reprezentacji kraju w rozumieniu art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 880 i 1089).

Art. 15. 1. W sporcie, w którym współzawodnictwo sportowe jest organizowane w formie rozgrywek ligowych, polski związek sportowy może utworzyć ligę zawodową.

2. W przypadku gdy ponad połowa klubów sportowych biorących udział w rozgrywkach ligowych w najwyższej klasie rozgrywkowej w danym sporcie działa w formie spółek akcyjnych, polski związek sportowy jest obowiązany utworzyć ligę zawodową.

3. W skład ligi zawodowej w grach zespołowych wchodzi wyłącznie kluby sportowe działające jako spółki akcyjne.

4. Liga zawodowa jest zarządzana przez osobę prawną działającą w formie spółki kapitałowej.

5. Zasady funkcjonowania ligi zawodowej są ustalane w umowie zawartej między polskim związkiem sportowym a spółką zarządzającą ligą zawodową. Umowa powinna zawierać w szczególności postanowienia gwarantujące realizację praw polskiego związku sportowego określonych w art. 13 oraz jego udział w przychodach związanych z zarządzaniem ligą zawodową.

6. Zawarcie umowy, o której mowa w ust. 5, następuje po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw kultury fizycznej. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej odmawia wyrażenia zgody na zawarcie umowy w przypadku stwierdzenia

niezgodności jej postanowień z przepisami prawa. Wyrażenie zgody oraz odmowa wyrażenia zgody na zawarcie umowy następuje w drodze decyzji.

Rozdział 4

Nadzór nad polskim związkiem sportowym

Art. 16. 1. Nadzór nad działalnością polskich związków sportowych sprawuje minister właściwy do spraw kultury fizycznej.

2. Nadzorem ministra właściwego do spraw kultury fizycznej nie są objęte decyzje dyscyplinarne i regulaminowe władz polskich związków sportowych związane z organizacją i przebiegiem współzawodnictwa sportowego.

3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej ma prawo:

- 1) żądać udostępnienia odpisów uchwał władz polskiego związku sportowego oraz udzielenia pisemnych wyjaśnień dotyczących działalności polskiego związku sportowego;
- 2) dokonywać kontroli polskiego związku sportowego.

3a. Kontrolę, o której mowa w ust. 3 pkt 2, przeprowadza się na zasadach i w trybie określonych w przepisach o kontroli w administracji rządowej.

4. Zakresem kontroli, o której mowa w ust. 3 pkt 2, jest objęta działalność polskiego związku sportowego pod względem zgodności z przepisami prawa oraz postanowieniami statutu.

5. (uchylony)

Art. 17. (uchylony)

Art. 18. (uchylony)

Art. 19. (uchylony)

Art. 20. (uchylony)

Art. 21. 1. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej zatwierdza, w drodze decyzji, statut polskiego związku sportowego oraz jego zmiany, które polski związek sportowy przedstawia niezwłocznie po ich uchwaleniu.

2. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej odmawia zatwierdzenia, w drodze decyzji, statutu polskiego związku sportowego lub jego zmiany w przypadku stwierdzenia niezgodności ich postanowień z przepisami prawa.

Art. 22. 1. Jeżeli działalność władz polskiego związku sportowego narusza prawo lub postanowienia statutu, minister właściwy do spraw kultury fizycznej, w zależności od stopnia stwierdzonych nieprawidłowości, jest uprawniony do:

- 1) udzielenia władzom polskiego związku sportowego upomnienia i zażądania od nich podjęcia działań mających na celu zapewnienie stanu zgodnego z prawem;
- 2) wstrzymania wykonania decyzji władz polskiego związku sportowego i wezwania ich do jej zmiany lub uchylecia w określonym terminie;
- 3) uchylecia decyzji władz polskiego związku sportowego, o której mowa w pkt 2, w przypadku niespełnienia przez związek żądania jej zmiany lub uchylecia;
- 4) wystąpienia do sądu rejestrowego z wnioskiem o zastosowanie środka, o którym mowa w art. 23 ust. 1.

2. Czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, minister właściwy do spraw kultury fizycznej dokonuje w drodze decyzji.

Art. 23. 1. Sąd na wniosek ministra właściwego do spraw kultury fizycznej może, w drodze postanowienia:

- 1) zawiesić w czynnościach władze polskiego związku sportowego;
- 2) rozwiązać polski związek sportowy, jeżeli jego działalność wykazuje rażące lub uporczywe naruszanie prawa albo postanowień statutu i nie ma warunków do przywrócenia działalności zgodnej z prawem lub statutem.

2. Jeżeli sąd zawiesi w czynnościach władze polskiego związku sportowego, wyznacza kuratora, który jest obowiązany do przeprowadzenia, w terminie 6 miesięcy od dnia wyznaczenia, wyborów nowych władz polskiego związku sportowego.

3. Kuratorowi przysługują określone w statucie uprawnienia zawieszonych w czynnościach władz polskiego związku sportowego.

4. Kuratorowi przysługuje wynagrodzenie, określone przez sąd, wypłacane z budżetu polskiego związku sportowego, w którym pełni swoją funkcję.

Rozdział 5

Narodowy ruch olimpijski

Art. 24. 1. Polski Komitet Olimpijski jest związkiem stowarzyszeń zrzeszającym polskie związki sportowe oraz inne osoby prawne, jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej lub osoby fizyczne, związane z narodowym ruchem olimpijskim.

2. Polski Komitet Olimpijski jest organizacją pozarządową, która samodzielnie wyznacza i realizuje cele związane z ruchem olimpijskim.

Art. 25. 1. Polski Komitet Olimpijski współpracuje z ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej w zakresie sportu.

2. Polski Komitet Olimpijski opiniuje projekty założeń aktów prawnych oraz projekty aktów prawnych w zakresie, o którym mowa w ust. 1.

3. Polski Komitet Olimpijski jest wyłącznie uprawniony do używania jakiegokolwiek znaku lub innego oznaczenia, składającego się z symbolu olimpijskiego lub zawierającego symbol olimpijski oraz nazw Igrzyska Olimpijskie, Igrzyska XXX Olimpiady, Igrzyska XXXI Olimpiady, Igrzyska XXXII Olimpiady, Igrzyska XXXIII Olimpiady, Igrzyska XXXIV Olimpiady, Igrzyska XXXV Olimpiady, Komitet Olimpijski, Reprezentacja Olimpijska, Ruch Olimpijski i Karta Olimpijska.

Art. 26. 1. Polski Komitet Paraolimpijski, działający w formie stowarzyszenia lub związku stowarzyszeń, organizuje narodowy ruch paraolimpijski osób niepełnosprawnych.

2. Polski Komitet Paraolimpijski jest wyłącznie uprawniony do wykorzystywania symboliki paraolimpijskiej oraz nazw Igrzyska Paraolimpijskie i Komitet Paraolimpijski.

3. Do Polskiego Komitetu Paraolimpijskiego stosuje się odpowiednio przepisy art. 24 ust. 2 i art. 25 ust. 1 i 2.

Rozdział 6

Wspieranie sportu przez organy władzy publicznej

Art. 27. 1. Tworzenie warunków, w tym organizacyjnych, sprzyjających rozwojowi sportu stanowi zadanie własne jednostek samorządu terytorialnego.

2. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może określić, w drodze uchwały, warunki i tryb finansowania zadania własnego, o którym mowa w ust. 1, wskazując w uchwale cel publiczny z zakresu sportu, który jednostka ta zamierza osiągnąć.

3. Przepisy ustawy nie naruszają uprawnień jednostek samorządu terytorialnego do wspierania kultury fizycznej na podstawie przepisów odrębnych.

Art. 28. 1. Klub sportowy, działający na obszarze danej jednostki samorządu terytorialnego, nie działający w celu osiągnięcia zysku, może otrzymywać dotację celową z budżetu tej jednostki na podstawie uchwały, o której mowa w art. 27 ust. 2, z zastosowaniem przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych

(Dz. U. z 2016 r. poz. 1870, z późn. zm.¹⁾) w zakresie udzielania dotacji celowych dla podmiotów niezaliczanych do sektora finansów publicznych i nie działających w celu osiągnięcia zysku.

2. Dotacja, o której mowa w ust. 1, ma służyć realizacji celu publicznego, o którym mowa w art. 27 ust. 2, i może być przeznaczona w szczególności na:

- 1) realizację programów szkolenia sportowego,
- 2) zakup sprzętu sportowego,
- 3) pokrycie kosztów organizowania zawodów sportowych lub uczestnictwa w tych zawodach,
- 4) pokrycie kosztów korzystania z obiektów sportowych dla celów szkolenia sportowego,
- 5) sfinansowanie stypendiów sportowych i wynagrodzenia kadry szkoleniowej – jeżeli wpłynie to na poprawę warunków uprawiania sportu przez członków klubu sportowego, który otrzyma dotację, lub zwiększy dostępność społeczności lokalnej do działalności sportowej prowadzonej przez ten klub.

Art. 29. 1. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej może dofinansowywać uprawianie lub organizowanie sportu oraz jego promocję.

1a. W ramach zadań, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw kultury fizycznej może udzielić instytucji gospodarki budżetowej pod nazwą Centralny Ośrodek Sportu, dla której jest organem założycielskim, dotacji celowej z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw kultury fizycznej, na realizację zadań publicznych związanych z zapewnieniem warunków organizacyjnych, ekonomicznych i technicznych do szkolenia sportowego w zakresie:

- 1) bieżącego utrzymania obiektów sportowych i zarządzania nimi;
- 2) przygotowania kadry narodowej do udziału w igrzyskach olimpijskich, igrzyskach paraolimpijskich, igrzyskach głuchych, mistrzostwach świata lub mistrzostwach Europy.

1b. Działalność Centralnego Ośrodka Sportu, o której mowa w ust. 1a, nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, 1948, 1997 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 460 i 819).

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, 1984 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 60, 191, 659, 933, 935 i 1089.

2. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania oraz minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego mogą wspierać, w tym finansowo, rozwój sportu odpowiednio w środowisku szkolnym i akademickim.

3. Minister Obrony Narodowej i minister właściwy do spraw wewnętrznych mogą wspierać, w tym finansowo, rozwój sportu w jednostkach organizacyjnych służb podległych tym ministrom lub nadzorowanych przez nich.

4. Z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia, są finansowane koszty opieki medycznej nad zawodnikami zakwalifikowanymi do kadry narodowej w sportach olimpijskich, paraolimpijskich i igrzysk głuchych.

5. Koszty wydania orzeczenia lekarskiego, o którym mowa w art. 37 ust. 1, w tym koszty badań niezbędnych do wydania tego orzeczenia, w stosunku do zawodników, którzy nie ukończyli 23 lat i nie otrzymują wynagrodzenia w związku z uprawianiem sportu, są finansowane ze środków publicznych na zasadach określonych przepisami o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

6. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej określi, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób realizowania opieki medycznej, o której mowa w ust. 4, uwzględniając specyfikę współzawodnictwa sportowego oraz potrzebę ochrony zdrowia zawodników.

7. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej, w zakresie dofinansowania zadań związanych z przygotowaniem kadry narodowej do udziału w igrzyskach olimpijskich, igrzyskach paraolimpijskich, igrzyskach głuchych, mistrzostwach świata lub mistrzostwach Europy, może zlecać polskim związkom sportowym, Polskiemu Komitetowi Olimpijskiemu i Polskiemu Komitetowi Paraolimpijskiemu realizację zadań publicznych z pominięciem otwartego konkursu ofert, o którym mowa w art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2016 r. poz. 1817 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60 i 573). Przepisy art. 47 i art. 151 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych stosuje się odpowiednio.

Art. 29a. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej może zlecić Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji, będącej fundacją Skarbu Państwa, realizację zadań w zakresie kultury fizycznej w ramach programów Unii Europejskiej dotyczących kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu. Na realizację tych zadań Fundacja Rozwoju

Systemu Edukacji otrzymuje dotację celową z części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw kultury fizycznej.

Art. 30. 1. W jednostkach samorządu terytorialnego mogą działać rady sportu powołane przez właściwe organy wykonawcze spośród przedstawicieli organizacji i instytucji realizujących zadania w zakresie kultury fizycznej.

2. Organ, o którym mowa w ust. 1, ustala skład i zasady powoływania członków rady sportu, a także regulamin jej działania.

3. Do zadań rady sportu należy w szczególności opiniowanie:

- 1) strategii rozwoju gmin, powiatów i województw w zakresie kultury fizycznej;
- 2) projektu budżetu w części dotyczącej kultury fizycznej;
- 3) programów rozwoju bazy sportowej na danym terenie, w tym w szczególności miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w zakresie dotyczącym terenów wykorzystywanych na cele kultury fizycznej;
- 4) projektów uchwał, o których mowa w art. 27 ust. 2.

4. Członkowie rad sportu wykonują swoje funkcje społecznie.

Art. 31. 1. Jednostki samorządu terytorialnego mogą ustanawiać i finansować okresowe stypendia sportowe oraz nagrody i wyróżnienia dla osób fizycznych za osiągnięte wyniki sportowe.

2. Stypendia lub nagrody dla trenerów prowadzących szkolenie zawodników osiągających wysokie wyniki sportowe w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym lub w krajowym współzawodnictwie sportowym mogą być przyznawane przez jednostki samorządu terytorialnego i finansowane z budżetu tych jednostek.

3. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określa, w drodze uchwały, szczegółowe zasady, tryb przyznawania i pozbawiania oraz rodzaje i wysokość stypendiów sportowych, nagród i wyróżnień, o których mowa w ust. 1 i 2, biorąc pod uwagę znaczenie danego sportu dla tej jednostki samorządu terytorialnego oraz osiągnięty wynik sportowy.

Art. 32. 1. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej może przyznać członkowi kadry narodowej okresowe stypendium sportowe za osiągnięte wyniki sportowe we współzawodnictwie międzynarodowym. Stypendium może otrzymać członek kadry narodowej, który zobowiąże się w formie pisemnej do realizacji programu przygotowań do igrzysk olimpijskich, igrzysk paraolimpijskich lub igrzysk głuchych albo programu przygotowań do mistrzostw świata lub mistrzostw Europy,

opracowanego przez właściwy polski związek sportowy, oraz do udziału w tych zawodach.

2. Stypendia sportowe są finansowane ze środków budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw kultury fizycznej.

3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej wstrzymuje stypendium sportowe dla członka kadry narodowej, jeżeli zaniedbuje on realizację programu przygotowań, o którym mowa w ust. 1.

4. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej pozbawia członka kadry narodowej stypendium sportowego, jeżeli:

- 1) nie realizuje on programu przygotowań, o którym mowa w ust. 1, lub
- 2) utracił on zdolność do uprawiania sportu przez okres dłuższy niż 6 miesięcy, stwierdzoną orzeczeniem wydanym przez lekarza posiadającego kwalifikacje uprawniające do wydania orzeczenia lekarskiego, o którym mowa w art. 37 ust. 2, lub
- 3) odmówił on udziału w zawodach, o których mowa w ust. 1.

5. Przyznanie, wstrzymanie oraz pozbawienie stypendium sportowego następuje w drodze decyzji.

6. Członkini kadry narodowej, która stała się niezdolna do uprawiania sportu wskutek ciąży lub urodzenia dziecka, wypłaca się stypendium sportowe w pełnej wysokości przez okres ciąży i połowę stypendium przez okres 6 miesięcy po urodzeniu dziecka.

7. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb przyznawania, wstrzymywania i pozbawiania stypendiów sportowych dla członków kadry narodowej, podstawę i wysokość stypendium, czas, na jaki może zostać ono przyznane, uwzględniając sposób i terminy ich wypłacania, a także zajęte przez członka kadry narodowej miejsce we współzawodnictwie międzynarodowym.

Art. 33. 1. Osoby pobierające stypendia sportowe, o których mowa w art. 5, art. 31 ust. 1 i 2 oraz art. 32 ust. 1, są stypendystami sportowymi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963, z późn. zm.²⁾), a okres ich pobierania zalicza się do okresu zatrudnienia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1247, 1579, 1807, 1810, 1921, 1948, 2138, 2255 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 38, 60, 777, 962 i 1027.

zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 r. poz. 1065 i 1292) oraz do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze. Podstawę zaliczenia okresu pobierania stypendium sportowego stanowi zaświadczenie wydane przez podmiot wypłacający stypendium.

2. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia dotyczącego okresu pobierania stypendium, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając w szczególności zakres danych wykazywanych w zaświadczeniu oraz dane identyfikujące wnioskodawcę i podmiot wydający zaświadczenie.

Art. 34. 1. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej może przyznawać ze środków budżetu państwa, z części, której jest dysponentem, nagrody pieniężne i wyróżnienia dla osób fizycznych za wybitne osiągnięcia sportowe.

2. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej przyznaje nagrody pieniężne i wyróżnienia z własnej inicjatywy lub na wniosek polskiego związku sportowego.

3. Podstawę ustalenia wysokości nagrody pieniężnej stanowi kwota 2300 zł, przy czym wysokość nagrody nie może przekroczyć 35-krotności tej kwoty.

4. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje wyróżnień i wysokość nagród pieniężnych, w zależności od osiągnięcia sportowego, oraz szczegółowy tryb i warunki przyznawania wyróżnień i nagród pieniężnych, uwzględniając sposób i terminy ich wypłacania, a także międzynarodowy lub krajowy wymiar osiągnięcia sportowego.

Art. 35. 1. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej może przyznawać odznaki, wyróżnienia i nagrody pieniężne ze środków budżetu państwa, z części, której jest dysponentem, trenerom oraz innym osobom wyróżniającym się szczególną aktywnością i uzyskującym wybitne osiągnięcia w działalności w zakresie sportu.

2. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej przyznaje odznaki, wyróżnienia i nagrody pieniężne z własnej inicjatywy lub na wniosek organów wykonawczych jednostek samorządu terytorialnego, związku sportowego lub polskiego związku sportowego.

3. Podstawę ustalenia wysokości nagrody pieniężnej stanowi kwota 2300 zł, przy czym wysokość nagrody nie może przekroczyć 8-krotności tej kwoty.

4. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje i wzory odznak, rodzaje wyróżnień oraz wysokość nagród pieniężnych, w zależności od osiągnięć w działalności w zakresie sportu, a także

szczegółowe warunki i tryb przyznawania odznak, wyróżnień i nagród pieniężnych, uwzględniając znaczenie osiągnięć oraz podjętej aktywności dla rozwoju danego sportu, a także sposób ich dokumentowania.

5. Jednostki samorządu terytorialnego mogą ustanawiać wyróżnienia i nagrody pieniężne dla trenerów oraz innych osób wyróżniających się osiągnięciami w działalności sportowej.

6. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, określi warunki i tryb przyznawania wyróżnień i nagród pieniężnych, o których mowa w ust. 5, oraz rodzaje wyróżnień i wysokość nagród pieniężnych, biorąc pod uwagę znaczenie osiągnięć dla danej społeczności lokalnej.

Art. 36. 1. Reprezentantom Polski:

- 1) na igrzyskach olimpijskich,
 - 2) zakwalifikowanym na igrzyska olimpijskie odbywające się w 1984 r. w Los Angeles, którzy wzięli udział w zawodach „Przyjaźń 84”,
 - 3) zakwalifikowanym na igrzyska paraolimpijskie lub zawody sportowe osób niepełnosprawnych odbywające się przed 1992 r., będące odpowiednikiem igrzysk paraolimpijskich,
 - 4) zakwalifikowanym na igrzyska głuchych lub zawody sportowe odbywające się przed 2001 r., będące odpowiednikiem igrzysk głuchych
- przysługuje świadczenie pieniężne ze środków budżetu państwa, zwane dalej „świadczeniem”.

2. Świadczenie przysługuje osobie, która:

- 1) zdobyła co najmniej jeden medal na zawodach sportowych, o których mowa w ust. 1;
- 2) ukończyła 40. rok życia;
- 3) nie uczestniczy we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez polski związek sportowy;
- 4) ma obywatelstwo polskie;
- 5) ma stałe miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej;
- 6) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.

3. Świadczenie przysługujące w danym roku budżetowym ustala się na podstawie kwoty bazowej dla członków korpusu służby cywilnej, której wysokość, ustaloną według odrębnych zasad, określa ustawa budżetowa, przy uwzględnieniu mnożnika kwoty bazowej w wysokości 1,4.

4. Świadczenie przyznaje minister właściwy do spraw kultury fizycznej, w drodze decyzji, na wniosek osoby zainteresowanej.

5. Osoba zainteresowana dokumentuje spełnienie warunków, o których mowa w ust. 2.

6. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej odmawia, w drodze decyzji, przyznania świadczenia, jeżeli osoba zainteresowana nie spełnia co najmniej jednego z warunków, o których mowa w ust. 2.

7. Świadczenie jest wypłacane co miesiąc przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw kultury fizycznej, począwszy od miesiąca, w którym świadczenie zostało przyznane.

8. Osoba, która otrzymuje świadczenie, niezwłocznie powiadamia ministra właściwego do spraw kultury fizycznej o ustaniu co najmniej jednego z warunków, o których mowa w ust. 2 pkt 3–6.

9. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej pozbawia, w drodze decyzji, świadczenia, począwszy od miesiąca, w którym ustał co najmniej jeden z warunków, o których mowa w ust. 2 pkt 3–6.

10. Jeżeli dana osoba jest uprawniona do otrzymania więcej niż jednego świadczenia, otrzymuje tylko jedno świadczenie, w oparciu o podstawę przez nią wybraną.

11. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej określi, w drodze rozporządzenia, wykaz zawodów sportowych osób niepełnosprawnych odbywających się przed 1992 r., będących odpowiednikiem igrzysk paraolimpijskich, oraz zawodów sportowych odbywających się przed 2001 r., będących odpowiednikiem igrzysk głuchych, biorąc pod uwagę rangę sportową tych zawodów.

Rozdział 7

Bezpieczeństwo w sporcie

Art. 37. 1. Zawodnik uczestniczący we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez polski związek sportowy jest obowiązany do uzyskania orzeczenia lekarskiego o stanie zdrowia umożliwiającym bezpieczne uczestnictwo w tym współzawodnictwie.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej określi, w drodze rozporządzenia, kwalifikacje lekarzy uprawnionych do wydawania orzeczeń lekarskich, o których mowa w ust. 1, a także zakres i częstotliwość wymaganych badań lekarskich, uwzględniając specyfikę współzawodnictwa sportowego.

Art. 38. 1. Zawodnik uczestniczący we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez polski związek sportowy oraz zawodnik kadry narodowej podlegają obowiązkowemu ubezpieczeniu od następstw nieszczęśliwych wypadków w uprawianym sporcie.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, spoczywa na klubie sportowym będącym członkiem polskiego związku sportowego, a w przypadku zawodnika kadry narodowej – na polskim związku sportowym.

Art. 39. 1. (uchylony)

2. (uchylony)

3. (uchylony)

4. (uchylony)

5. (uchylony)

Art. 40. 1. (uchylony)

2. (uchylony)

3. (uchylony)

4. (uchylony)

Rozdział 8

Kwalifikacje zawodowe w sporcie

Art. 41. 1. Zorganizowane zajęcia w zakresie sportu w związku sportowym oraz w klubie sportowym uczestniczącym we współzawodnictwie organizowanym przez polski związek sportowy może prowadzić wyłącznie trener lub instruktor sportu w rozumieniu ustawy.

2. Do zadań trenera lub instruktora sportu należy poza prowadzeniem zajęć, o których mowa w ust. 1, przekazywanie aktualnej wiedzy teoretycznej i praktycznej z zakresu treningu sportowego i współzawodnictwa sportowego w danym sporcie.

3. Trenerem lub instruktorem sportu w sportach, w których działają polskie związki sportowe, może być osoba, która:

1) ukończyła 18 lat;

[2) *posiada co najmniej wykształcenie średnie;*]

<2) **posiada co najmniej wykształcenie średnie lub średnie branżowe;**>

- 3) posiada wiedzę, doświadczenie i umiejętności niezbędne do wykonywania zadań trenera lub instruktora sportu;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo, o którym mowa w art. 46–50, lub określone w rozdziale XIX, XXIII, z wyjątkiem art. 192 i art. 193, rozdziale XXV i XXVI ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2016 r. poz. 1137, z późn. zm.³⁾).

Art. 42. (uchylony)

Rozdział 9

(uchylony)

Rozdział 9a

Odpowiedzialność dyscyplinarna oraz rozstrzyganie sporów w sporcie

Art. 45a. 1. Przy Polskim Komitecie Olimpijskim działa Trybunał Arbitrażowy do Spraw Sportu, zwany dalej „Trybunałem”.

2. Trybunał jest stałym sądem polubownym działającym na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.

3. Trybunał rozstrzyga także spory wynikające z zaskarżenia ostatecznych decyzji dyscyplinarnych polskich związków sportowych.

4. W skład Trybunału wchodzi 24 arbitrów powoływanych przez Zarząd Polskiego Komitetu Olimpijskiego na okres 4-letniej kadencji.

5. Arbitrem Trybunału może zostać osoba, która:

- 1) korzysta z pełni praw publicznych;
- 2) jest nieskazitelnego charakteru i swym dotychczasowym zachowaniem daje rękojmię prawidłowego wykonywania funkcji arbitra;
- 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 4) posiada wyższe wykształcenie prawnicze i zdała egzamin sędziowski, prokuratorski, radcowski, adwokacki lub notarialny.

Nowe brzmienie pkt 2 w ust. 3 w art. 41 wejdzie w życie z dn. 1.09.2017 r. (Dz. U. z 2017 r. poz. 60).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2138 oraz z 2017 r. poz. 244, 768, 773, 952, 966 i 1214.

6. Wymogów, o których mowa w ust. 4 pkt 4, nie stosuje się do osoby posiadającej stopień doktora habilitowanego nauk prawnych.

7. Kadencja arbitra Trybunału wygasa w przypadku:

- 1) śmierci;
- 2) zrzeczenia się funkcji;
- 3) choroby trwale uniemożliwiającej sprawowanie funkcji;
- 4) skazania prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) prawomocnego orzeczenia środka karnego w postaci pozbawienia praw publicznych;
- 6) ograniczenia lub utraty zdolności do czynności prawnych.

8. Organizację i tryb postępowania przed Trybunałem oraz ponoszenie opłat i kosztów postępowania określa statut Trybunału uchwalony przez Zarząd Polskiego Komitetu Olimpijskiego.

Art. 45b. 1. Odpowiedzialność dyscyplinarna w ramach polskiego związku sportowego jest realizowana na zasadach określonych w regulaminie dyscyplinarnym.

2. Odpowiedzialność dyscyplinarna opiera się na następujących zasadach:

- 1) prawa do obrony;
- 2) dwuinstancyjności postępowania.

3. Regulamin dyscyplinarny, o którym mowa w ust. 1, określa w szczególności: podmioty podlegające odpowiedzialności dyscyplinarnej, czyny zagrożone odpowiedzialnością dyscyplinarną, rodzaje kar dyscyplinarnych, organy dyscyplinarne i ich kompetencje oraz tryb postępowania dyscyplinarnego.

4. Prowadzenie postępowania karnego, administracyjnego lub cywilnego przeciwko obwinionemu nie wyklucza postępowania dyscyplinarnego o ten sam czyn.

5. Karami dyscyplinarnymi mogą być w szczególności:

- 1) upomnienie;
- 2) nagana;
- 3) zawieszenie;
- 4) dyskwalifikacja czasowa lub dożywotnia;
- 5) kara pieniężna;
- 6) przeniesienie zespołu do niższej klasy rozgrywkowej;
- 7) skreślenie ze związku;
- 8) wykluczenie ze związku.

Art. 45c. 1. Skarga do Trybunału przysługuje stronie postępowania lub – na podstawie regulaminów obowiązujących w danym związku – innym podmiotom.

2. Skargę do Trybunału wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

3. Skarga do Trybunału nie przysługuje w sprawach dotyczących technicznych reguł gry.

4. Od skargi wniesionej do Trybunału uiszcza się wpis, którego wysokość nie może być wyższa niż dwukrotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za pracę w gospodarce narodowej w roku poprzednim, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Art. 45d. 1. Uchylenie przez Trybunał decyzji dyscyplinarnej polskiego związku sportowego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania jest możliwe w przypadku, gdy dla rozstrzygnięcia sprawy konieczne jest przeprowadzenie postępowania dowodowego w całości lub w znacznej części.

2. Od orzeczenia dyscyplinarnego Trybunału przysługuje skarga kasacyjna do Sądu Najwyższego w przypadku rażącego naruszenia przepisów prawa lub oczywistej niesłuszności orzeczenia.

3. Skargę kasacyjną wnosi się za pośrednictwem Trybunału w terminie 30 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem stronie skarżącej.

4. Trybunał przekazuje skargę kasacyjną w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania wraz z aktami sprawy Sądowi Najwyższemu.

5. Sąd Najwyższy rozpoznaje skargę kasacyjną od orzeczenia Trybunału na zasadach przewidzianych w Kodeksie postępowania cywilnego.

Art. 45e. Przepisów rozdziału nie stosuje się do spraw dyscyplinarnych dotyczących dopingu w sporcie.

Rozdział 10

Przepisy karne

Art. 46. 1. Kto, w związku z zawodami sportowymi organizowanymi przez polski związek sportowy lub podmiot działający na podstawie umowy zawartej z tym związkiem, lub podmiot działający z jego upoważnienia, przyjmuje korzyść majątkową lub osobistą albo jej obietnicę lub takiej korzyści albo jej obietnicy żąda w zamian za nieuczciwe zachowanie, mogące mieć wpływ na wynik lub przebieg tych zawodów,

podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

2. Tej samej karze podlega, kto w wypadkach określonych w ust. 1 udziela albo obiecuje udzielić korzyści majątkowej lub osobistej.

3. W wypadku mniejszej wagi, sprawca czynu określonego w ust. 1 lub 2 podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

4. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 lub 2 przyjmuje korzyść majątkową znacznej wartości albo jej obietnicę lub udziela takiej korzyści albo jej obietnicy lub takiej korzyści albo jej obietnicy żąda,

podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

Art. 47. Kto, mając wiadomość o popełnieniu czynu zabronionego określonego w art. 46, bierze udział w zakładach wzajemnych dotyczących zawodów sportowych, do których odnosi się ta wiadomość, lub ujawnia tę wiedzę w celu wzięcia udziału przez inną osobę w takich zakładach,

podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Art. 48. 1. Kto, powołując się na wpływy w polskim związku sportowym lub podmiocie działającym na podstawie umowy zawartej z tym związkiem, lub podmiocie działającym z jego upoważnienia albo wywołując przekonanie innej osoby o istnieniu takich wpływów, lub utwierdzając ją w przekonaniu o istnieniu takich wpływów, podejmuje się pośrednictwa w ustaleniu określonego wyniku lub przebiegu zawodów sportowych w zamian za korzyść majątkową lub osobistą albo jej obietnicę,

podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

2. Tej samej karze podlega, kto udziela albo obiecuje udzielić korzyści majątkowej lub osobistej w zamian za pośrednictwo w ustaleniu określonego wyniku lub przebiegu zawodów sportowych polegające na bezprawnym wywarceniu wpływu na zachowanie osoby pełniącej funkcję w polskim związku sportowym lub podmiocie działającym na podstawie umowy zawartej z tym związkiem, lub podmiocie działającym z jego upoważnienia w związku z pełnieniem tej funkcji.

3. W wypadku mniejszej wagi, sprawca czynu określonego w ust. 1 lub 2 podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 49. Nie podlega karze sprawca przestępstwa określonego w art. 46 ust. 2, art. 46 ust. 3 lub 4, w związku z ust. 2, lub w art. 48 ust. 2 lub 3, w związku z ust. 2, jeżeli korzyść majątkowa lub osobista albo ich obietnica zostały przyjęte, a sprawca

zawiadomił o tym fakcie organ powołany do ścigania przestępstw i ujawnił wszystkie istotne okoliczności przestępstwa, zanim organ ten o nim się dowiedział.

Art. 50. (uchylony)

Art. 51. 1. Kto, nie będąc do tego uprawnionym, używa w celach handlowych, jakiegokolwiek znaku lub innego oznaczenia, składającego się z symbolu olimpijskiego lub paraolimpijskiego lub zawierającego symbol olimpijski lub paraolimpijski oraz nazw Igrzyska Olimpijskie, Igrzyska XXX Olimpiady, Igrzyska XXXI Olimpiady, Igrzyska XXXII Olimpiady, Igrzyska XXXIII Olimpiady, Igrzyska XXXIV Olimpiady, Igrzyska XXXV Olimpiady, Komitet Olimpijski, Reprezentacja Olimpijska, Ruch Olimpijski, Karta Olimpijska, Igrzyska Paraolimpijskie lub Komitet Paraolimpijski, podlega karze grzywny.

2. W przypadku popełnienia wykroczenia określonego w ust. 1 można orzec nawiązkę na rzecz Polskiego Komitetu Olimpijskiego lub Polskiego Komitetu Paraolimpijskiego w wysokości do 5000 zł.

Art. 52. Orzekanie w sprawach o czyn określony w art. 51 następuje na podstawie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 11

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 53–75. (pominięte)

Art. 76. (uchylony)

Art. 77–81. (pominięte)

Rozdział 12

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 82. 1. Polskie związki sportowe oraz podmioty o statusie polskiego związku sportowego stają się polskimi związkami sportowymi w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. Polskie związki sportowe, o których mowa w ust. 1, a także osoby prawne będące ich członkami dostosują swoją działalność, w szczególności obowiązujące w nich statuty oraz regulaminy, do wymagań niniejszej ustawy w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie tej ustawy.

3. Podmioty o statusie polskiego związku sportowego, które stały się polskimi związkami sportowymi na podstawie ust. 1 i nie dostosowały swojej działalności do

wymagań niniejszej ustawy, stają się stowarzyszeniami w rozumieniu ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach z dniem, w którym decyzja, o której mowa w ust. 4, stała się prawomocna.

4. Stwierdzenie niedostosowania działalności polskiego związku sportowego, o którym mowa w ust. 3, do wymagań niniejszej ustawy następuje w drodze decyzji ministra właściwego do spraw kultury fizycznej.

5. O wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 4, oraz o dniu, w którym ta decyzja stała się prawomocna, minister właściwy do spraw kultury fizycznej zawiadamia właściwy sąd rejestrowy.

6. Polskie związki sportowe, które na podstawie ust. 3 stały się stowarzyszeniami, dostosują swoją działalność do zmienionej formy, w szczególności statuty oraz regulaminy, w terminie 6 miesięcy od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 4, stała się prawomocna.

Art. 83. 1. Kluby sportowe działające na podstawie dotychczasowych przepisów dostosują swoją formę działania do wymagań niniejszej ustawy w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie tej ustawy.

2. Związki sportowe działające na podstawie dotychczasowych przepisów stają się związkami sportowymi w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 84. Komisja do Zwalczenia Dopingu w Sporcie staje się Komisją do Zwalczenia Dopingu w Sporcie w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 85. 1. Stypendia przyznane na podstawie art. 22 lub art. 23a ustawy, o której mowa w art. 93 pkt 1, oraz na podstawie art. 34 ust. 1, 2 i 6 lub art. 35 ustawy, o której mowa w art. 93 pkt 2, przysługują do końca okresu, na jaki zostały przyznane.

2. Osoby, którym przyznano świadczenie pieniężne na podstawie art. 23b ust. 1, 1a lub 2 ustawy, o której mowa w art. 93 pkt 1, oraz na podstawie art. 38 ust. 1 lub art. 38a ustawy, o której mowa w art. 93 pkt 2, zachowują prawo do tego świadczenia.

3. Do postępowań w sprawach świadczeń pieniężnych, o których mowa w art. 23b ust. 1, 1a lub 2 ustawy, o której mowa w art. 93 pkt 1, oraz na podstawie art. 38 ust. 1 lub art. 38a ustawy, o której mowa w art. 93 pkt 2, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

4. Przyznanie świadczeń pieniężnych ze środków budżetu państwa dla osób, które zdobyły medal na igrzyskach olimpijskich, które odbyły się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, następuje na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 86. Ewidencje uczniowskich klubów sportowych oraz klubów sportowych działających w formie stowarzyszenia, prowadzone przez starostów na podstawie art. 7 ust. 4 i art. 7a ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 93 pkt 1, stają się ewidencjami, o których mowa w art. 4 ust. 4 i 7 niniejszej ustawy.

Art. 87. 1. Osoby, które uzyskały tytuł trenera lub instruktora na podstawie przepisów dotychczasowych, zachowują swoje kwalifikacje.

2. Do osób, które rozpoczęły uzyskiwanie kwalifikacji trenera lub instruktora przed wejściem w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 88. Zgody na prowadzenie specjalistycznych kursów trenerskich wydane na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują ważność do końca okresu, na jaki zostały wydane.

Art. 89. Wydane na podstawie przepisów dotychczasowych dokumenty uprawniające do uprawiania żeglarstwa na jachtach, o których mowa w art. 53a ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 93 pkt 1, zachowują ważność.

Art. 89a. Osoby prawne działające jako terenowe jednostki organizacyjne Aeroklubu Polskiego i zrzeszające członków będących osobami fizycznymi stają się z mocy prawa odrębnymi stowarzyszeniami w rozumieniu ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach.

Art. 90. Fundusz Zajęć Sportowo-Rekreacyjnych dla Uczniów, utworzony na podstawie art. 13³ ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 54, staje się Funduszem Zajęć Sportowych dla Uczniów w rozumieniu art. 13³ ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 54, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 91. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 7a ust. 3, art. 12a ust. 2, art. 23a ust. 7, art. 23b ust. 1b i 2a, art. 28 ust. 2, art. 45 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 93 pkt 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 4 ust. 8, art. 29 ust. 6, art. 32 ust. 7, art. 34 ust. 4, art. 35 ust. 4, art. 36 ust. 11 niniejszej ustawy,
- 1a) art. 54 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 93 pkt 1, w zakresie dotyczącym bezpieczeństwa osób przebywających w górach zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 39 ust. 5 niniejszej ustawy,

- 1b) art. 55 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 93 pkt 1, w zakresie dotyczącym Górskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego i Tatrzańskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego oraz ratowników górskich zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 40 ust. 4 niniejszej ustawy,
 - 2) art. 53a ust. 11 ustawy, o której mowa w art. 93 pkt 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 37a ust. 14 i 15 ustawy, o której mowa w art. 67, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
 - 3) art. 29 ust. 4, art. 32 ust. 3, art. 34 ust. 7 i art. 37 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 93 pkt 2, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 29 ust. 6, art. 32 ust. 7, art. 34 ust. 4 i art. 37 ust. 2 niniejszej ustawy,
 - 4) art. 132c ustawy, o której mowa w art. 53, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 132c ustawy, o której mowa w art. 53, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
 - 5) art. 13² ust. 4 i art. 13³ ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 54, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 13² ust. 4 i art. 13³ ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 54, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
 - 6) art. 9 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 58, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 9 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 58, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
 - 7) art. 24a ustawy, o której mowa w art. 67, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 24a ustawy, o której mowa w art. 67, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
 - 8) art. 27 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 74, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 27 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 74, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą
- nie dłużej jednak niż przez 2 lata od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 61 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 93 pkt 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 13a ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 58, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia 31 sierpnia 2011 r.

Art. 92. Ilekroć w obowiązujących przepisach jest mowa o ministrze właściwym do spraw kultury fizycznej i sportu, należy przez to rozumieć ministra właściwego do spraw kultury fizycznej.

Art. 93. Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2007 r. poz. 1675, z 2008 r. poz. 1200 oraz z 2009 r. poz. 504, 801 i 1809), z wyjątkiem art. 43;
- 2) ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. poz. 1298, z 2006 r. poz. 448 i 970 oraz z 2007 r. poz. 206 i 1208).

Art. 94. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia⁴⁾.

⁴⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 15 lipca 2010 r.